

Hejčínské OKO

Zpravodaj farnosti sv. Cyrila a Metoděje v Olomouci-Hejčíně

DUBEN 2019

Katechumeni Roman Dvorský a Lukáš Skokan

ÚVODNÍ SLOVO

Milí farníci,

rozhodl jsem se tentokrát na úvod Hejčínského oka uvést část záznamu z dopolední přednášky při farní duchovní obnově, kterou letos vedl na naší domácí půdě jezuita P. Petr Havlíček. Nazval ji „Ve službě s Ježíšem“ a jako motto vybral slova Pána Ježíše: „Já jsem mezi vámi jako ten, který slouží“ (Lk 22,27).

Jsem vděčný nejen za slova otce Petra, ale také za příklad Vašeho zájmu, soustředěnosti a zbožnosti, který jsem při duchovní obnově vnímal. Sdílení v místnosti nad sakristií v sobotu večer mne moc obohatilo a potěšilo. Znovu jsme mohli zakoušet, jak přínosné je pro nás společně se otvírat modlitbě a Božímu slovu.

Přeji Vám všem požehnaný závěr postní doby a velikonoční svátky!

P. Gorazd

* * *

Jsme si navzájem svěřeni

„Nejprve nám půjde o to, podívat se na to, kde se nám nedaří sloužit. Budeme zpytovat své srdce ve světle Ježíšových slov. To nás může osvobodit: když se podíváme do svého srdce a nevylekáme se. Protože Boží slovo může do temnot našeho srdce přinést světlo. Nemusíme se těmi temnotami nechat vylekat. A to přicházející Boží světlo může začít dílo proměny našeho srdce.“

Připomeňme si několik textů z Písma, kde Ježíš ukazuje, že my lidé sloužit neumíme. Kdybychom použili slova Písma z hlavního citátu, který jsem pro naši duchovní obnovu zvolil: „Dáváme pocítit svou moc“ (srov. Mt 20,25). Nebo alespoň po

tom toužíme. A když se naskytne příležitost k takovému jednání, nedokážeme se tomu ubránit. V Lukášově evangeliu nacházíme podobenství o špatném správci. Nechme tedy tento text promluvit, ať je světlem do našeho srdce.

Ježíš řekl: „Když pán ustanovuje nad svým služebnictvem správce, aby jim včas rozdílil pokrm, který správce je moudrý a rozumný? Blaze tomu služebníku, kterého pán při svém příchodu nalezne, že tak činí. Vpravdě pravím vám, že ho ustanoví nade vším, co mu patří. Když si však onen služebník řekne: Můj pán dlouho nejde, a začne bít sluhy i služky, jíst a pít a opíjet se, tu pán toho služebníka přijde v den, kdy to nečeká, a v hodinu, kterou netuší, vyžene ho a vykáže mu úděl mezi nevěrnými.“ (Lk 12,42–46)

Každému z nás je něco svěřeno. A každému z nás jsou svěřeni ti druzí. Nejvíc si to uvědomujeme o svých blízkých – v rodině nebo ve společenství, v komunitě. V rodině je to tak, že manželé si vyberou jeden druhého. A děti, které přijdou na svět, mají něco ze své maminky a něco ze svého tatínka. Takže si jsou podobní a dalo by se říci, že proto si jsou také blízcí... Ale ani rodinnému životu se nevyhýbají krize, kdy se projevuje, jak jsou ti druzí taky jiní. A když jsou děti v pubertě, tak prožívají – každý z nás máme pubertu už dávno za sebou, ale snad si to i pamatujeme – ten dojem: já budu určitě jiný než moji rodiče. A pak o něco později zjišťujeme, někdy s hrůzou, že jsme stejní jako naši rodiče v tom ne úplně dobrém, ale naštěstí taky i v tom dobrém.

Jeden druhému je v rodině svěřen. A stejně je tomu v jakémkoli jiném společenství nebo komunitě. I tam je něco, co nás spojuje – třeba v řeholním životě, něco společného, co nás tam přivedlo. Je to Pán, který nás povolal, ale je to i něco jiného, třeba ta cesta, způsob života, který nás oslovil. Ale zároveň také zjišťujeme, jak jsme různí a že jsme si jeden druhého nevybrali. To mne často napadá: „Jo, manželé, ti si vyberou jeden druhého...“ My jsme si spolubratry nebo spolusestry, kteří přicházejí, nevybrali, my jsme je přijali od Pána. Máme něco společného,

ale také je spousta toho, v čem se objevuje naše různost. A tak se někdy třeba u nás jezuitů říká: „Kde jsou dva jezuité, tam jsou tři až čtyři názory...“

A při vědomí tohoto všeho, co jsem řekl, si pak připomínáme a má cenu si připomínat: já jsem svěřen tomuto druhému a on je svěřen mně. Jsme svěřeni Bohem jeden druhému. Mně se moc líbí, co říkal svatý František z Assisi: že děkuje Bohu za bratry. Ať už jsou jacíkoli, ale to vědomí, že Pán mi dal bratry, je něco, co obrovsky pomáhá. Když se najednou objevují rozdílné postoje, rozdílné názory, říkat si: „Děkuji ti, Bože, že jsi mi dal bratry. Děkuji ti, Bože, že jsi mi dal mého muže, že jsi mi dal mé děti, mou manželku. Děkuji ti za farníky, se kterými se známe a sdílíme společnou víru. Děkuji za kolegy v zaměstnání, děkuji za lidi, které potkávám...“

Musím se přiznat, že to není něco, co by mi znělo každý den v hlavě jako samozřejmý refrén, spíš si to musím připomínat. Protože nám to pomáhá být pak jako ten „rozumný správce“. Nebo bychom to možná mohli přeložit „moudrý a věrný“ – který jedná právě podle tohoto poznání. Kdežto ten špatný služebník, o kterém se v podobenství mluví, ten se začne chovat jako pán. Chytne „panské manýry“...

Z přednášky P. Petra Havlíčka SJ

NAŠI KATECHUMENI

Letos o slavnosti Veliké noci přijmou v našem kostele uprostřed našeho farního společenství svátosti uvedení do křesťanského života katechumeni **Lukáš Skokan** (nar. 1986) a **Roman Dvorský** (nar. 1966). Chtěl bych je prostřednictvím farního zpravodaje ostatním farníkům představit a zároveň požádat o modlitbu za ně.

P. Gorazd

Lukáš Skokan

Lukáši, odkud pocházíte a jak dlouho žijete v naší farnosti?

Narodil jsem se v Čáslavi. Pocházím z Pardubického kraje, z Třemošnice v okrese Chrudim. V Olomouci žiji šest let a do farnosti chodím dva a půl roku. Do Olomouce jsem přišel kvůli lásce (dívce). Obětoval jsem svůj rodný kraj. Ale město Olomouc jsem si velice zamiloval. Můj spolubydlící mi ukázal hejčínskou farnost, moc se mi zalíbil hejčínský kostel (plánuji právě zde mít jednu svatbu) a sem do farnosti chodím rád. Našel jsem tu velmi příjemné lidi.

Jak se to stalo, že jste uvěřil v Boha?

Můj děda věřil, že něco ve vesmíru je. A já jsem pak uvěřil tomu, že při mně stojí andělé strážní. Dvakrát mě zachránili, dvakrát jsem tu už nemusel být. Když jsem byl malý, zažil jsem autonehodu s nevlastním tátou, kterou jsme všichni přežili jen zázrakem. Měl jsem „jen“ těžký otřes mozku a ztrátu paměti. Potom byla moje druhá autonehoda, to už jsem řídil, dolehl na mě mikrospánek a naboural jsem. Naštěstí se nikomu nic nestalo, odnesly to jen plechy. Ale došlo mi, že někdo nade mnou držel ochrannou ruku. Pak mě kamarád zavedl sem do hejčínského kostela, abych Pánu Bohu poděkoval. A už jsem u toho zůstal.

Potom mi velice pomohl otec Marian. Naše setkání byla krásná, cítil jsem úlevu. Spadl mi těžký kámen ze srdce, dokázal jsem odpustit lidem, kteří mi v minulosti hodně ublížili. Pak jsem začal zvažovat, že přijmu křest, abych Pánu Bohu poděkoval.

Co je pro vás ve vaší víře hodně důležité?

Věřit v cíle a věřit v Boha. Těmi cíli myslím: Bůh Otec má s každým svůj záměr. Život člověka má nějaký vyšší smysl. Nenarodili

jsme se jen tak, ale máme žít pro něco a naplnit nějaký úkol. Důležitá je pro mě také modlitba a věrnost. Modlitba proto, abychom Pánu Bohu poděkovali za to, že můžeme žít ve vztahu s ním.

Jakou budoucnost plánujete po křtu? Budete dál žít v Hejčíně? Jak se cítíte ve společenství naší farnosti?

Hejčín mi zůstává v srdci a chci sem dál do kostela podle možností dojíždět. I když teď plánuji odstěhovat se do Prostějova. Po několika letech bych se rád přistěhoval zpět. Mám tu již známé, našel jsem tu příjemné lidi. Už tu mám společné fotky s ostatními z farního guláše. (úsměv)

* * *

A tytéž otázky jsme položili také Romanovi.

Romane, odkud pocházíte a jak dlouho žijete v naší farnosti?

To je jednoduchá otázka i odpověď. Žiji zde od narození.

Jak se to stalo, že jste uvěřil v Boha?

Tak toto už je nesmírně těžká otázka. Jak bych to vysvětlil... Moje babička z maminciny strany a můj dědeček z tátovy strany byli velmi silně věřící lidé – katolíci. Dokonce i moji dva starší bratři byli pokřtěni, a to prosím v padesátých letech, kdy to nebylo nijak lehké a pro rodinu mohl mít křest určité následky. Já jsem pokřtěn nebyl, nikoliv však z nějakých politických důvodů, navíc celá šedesátá léta, hlavně druhá polovina, kdy jsem se narodil, byla relativně velmi svobodná. Důvody jsou čistě soukromého rázu. Nejsou však ani rodinného, ani jiného obdobného typu, ale v dětství jsem byl často „hostem“ dětské chirurgie, a tak můj křest se musel „odložit“. Pak plynul čas, vlastně až dodnes. Ale své babičce – svaté to ženě – jsem slíbil, že se pokřtít nechám.

Ale vrátím se k samotné otázce, jak se to stalo, že jsem uvěřil. To se dá jen těžko určit. To už je opravdu velmi těžká otázka.

Roman Dvorský (vpravo) se svým kmotrem

se jednoho rána probudil a řekl si: „Tak a nyní jsem věřící a věřím v jednoho Boha našeho...“. (úsměv)

Asi i z tohoto důvodu – onoho snad i mého smyslu pro vyšší princip – jsem šel do Brna studovat právo. Byl jsem už starší, tak proto do Brna, a ne na Karlovu univerzitu, jak si vždy přála hlavně maminka.

Co je pro vás ve vaší víře hodně důležité?

No, asi pokora, nejen ta. Ano, pokora, ta mi tak nějak chyběla a chybí, naštěstí to o sobě vím a přiznám si to. A taky to, že já nejsem ten, který může hodit tím pověstným kamenem. To nemůže nikdo z nás, z nás lidí, byť tak mnozí občas činíme. Nejsem středobodem světa. Ale to jsou ty „lidské“ slabosti, které jsou asi vlastní všem lidem na této Zemi. Jinak bychom byli v ráji již dávno. Proto je důležitá víra. Avšak víra sama o sobě a „jen“ pro sebe není a být nesmí, neboť není „jen“ nějakým cílem, ale prostředkem být lepším, lidštějším. Anebo by taková alespoň měla být.

Jakou budoucnost plánujete po křtu? Budete dál žít v Hejčíně? Jak se cítíte ve společenství naší farnosti?

Na rovinu? Žádnou budoucnost neplánuji. Kdysi jsem měl plán – životní plán, pak přišlo něco jako úraz – a bylo po plánu. Ale to už je hodně dávno. Uvidíme. Nic neplánuji. V současnosti moc plánovat ani nemůžu.

Rád bych zůstal v Hejčíně, líbí se mi tady, narodil jsem se tady, vyrůstal jsem zde, včetně poněkud divoké, ač hezké puberty, chodil na místní gymnázium. Ale člověk mívá – život mění.

Pokud se týče – mohu-li již nyní před křtem říci – našeho společenství, naší farnosti, tak jistě bych se rád nějakým způsobem zapojil, ale konkrétní představu nemám. Jen vím, že loňské setkání farníků někdy v létě bylo výborné. Mělo skvělou atmosféru, každý něco udělal, vyrobil, přinesl a pak již jen krásně a jakoby neslyšně, jen tak příjemně a nenuceně „tiše“ plynulo hezké odpoledne. Vrátím se na zem – při pomyslení na ten guláš se mi i teď znovu sbíhají sliny. (*úsměv*)

Závěrem bych rád všem farníkům poděkoval, že již loni mě vzali mezi „své“, alespoň jsem to tak cítil. Děkuji a přeji vám všem příjemné jaro i léto. A také Velikonoce, o nichž letos budu moci být pokřtěn.

BIŘMOVÁNÍ

V neděli 19. května 2019 přijme v naší farnosti několik mladých lidí svátost biřmování. Protože P. Gorazd, který jejich přípravu vede, byl z nějakého důvodu po dva nedělní večery mimo Hejčín a mne požádal o „záskok“, dostalo se mi možnosti se účastnit „spolča“ těchto skvělých lidí a promluvit s nimi o tom, jak jsem přišel k víře, co pro mě víra v Boha znamená a co pro mě znamená biřmování.

V Bohu jsem uvěřil v devatenácti letech na počátku svých vysokoškolských studií. V té době jsem hledal smysl svého života a formoval svůj žebříček hodnot a životní priority. Nebylo tak těžké si i nyní vzpomenout na to, co se ve mně tehdy odehrávalo, když jsem objevil, jak mě Bůh miluje, a když jsem i já začal milovat jeho a žil láskou k Ježíši. Byl jsem ale překvapený, jak obtížné pro mne teď bylo si vzpomenout, s čím jsem přicházel k biřmování a co pro mne tato svátost znamená. Jsem moc

Ladislav Chmela se svojí rodinou

vděčný za tu příležitost „znovu objevit“ tuto svátost „křesťanské dospělosti“ a zjistit, že ačkoliv jsem si to přímo neuvědomoval, svátost biřmování můj život posunula blíže k Bohu, obdobně jako svátost křtu či svátost manželství.

Když člověk zadá do internetového vyhledávače pojem biřmování, dočte se mimo jiné, že biřmování je pro křesťana posila, aby dokázal svým životem svědčit o Boží lásce dalším lidem, s nimiž se bude na životních cestách potkávat; že biřmováním dostává dar Ducha Svatého, aby v sobě rozvíjel křestní milost; že biřmovaný dostává od Boha pečeť daru Ducha Svatého.

Každému, kdo by stejně jako já v těchto pojmech tápal, doporučuji na [Youtube.com](https://www.youtube.com) zhlédnout přednášku P. Vojtěcha Kodeřta „Jak žít ze svátosti biřmování“. Při poslechu této přednášky mě zaujal jeden důležitý rozměr svátosti biřmování, který jsem si uvědomil i u sebe a který jsem se teď snažil zprostředkovat i budoucím mladým biřmovancům – totiž, že k životu z milosti biřmování mohou plně dojít klidně až léta po přijetí této svátosti. Tedy, že příprava na biřmování je pouze počátek cesty, která nekončí

okamžikem biřmování – i po biřmování mohou přijít pochybnosti a pochybení. Po každém klopýtnutí ale můžeme s nadějí natáhnout ruku k Ježíši a on nám pomůže se opět postavit.

Na webu *Pastorace.cz* jsem se dočetl další myšlenky, které mne zaujaly a o které se chci podělit i teď s vámi. Dobrá příprava ke svátosti biřmování člověku (zvlášt' mladému) pomáhá po mnoha stránkách a postupně ho přetváří k následujícím perspektívám:

- Stává se člověkem, který je schopen bezpodmínečné důvěry. Uvědomuje si totiž, že je ve svém životě „nesen“ vanutím Ducha Svatého.

- Stává se člověkem, který má odvahu svobodně utvářet svůj život. Na jeho osobnost má totiž zásadní vliv postoj víry v Boha. Pro vyšší cíle se dokáže i mnohého vzdát. Jeho charakteristickým znakem je zdravá odvaha do života.

- Stává se člověkem, který je schopen neustálého zrání. Objevuje stále větší počet svých tvůrčích možností, a přitom dokáže pronikat od povrchu věcí k jejich nitru. Aniž by se na to nějak cíleně zaměřoval, může často být přirozeným rádčem pro druhé lidi kolem sebe.

- Stává se člověkem, který je schopen upřímného dialogu. Dokáže naslouchat a hledat nejlepší řešení. Člověk dialogu je vlastně základní model člověka, který nacházíme v Bibli.

- Stává se člověkem, který je schopen duchovně vyjádřit oslavu i bolest. Dokáže v modlitbě i v životě vyjádřit svou bytostnou radost. A naopak v dobách nouze nebo ztráty nějaké osoby či hodnoty, které miloval, dokáže svou bolest Pánu odevzdat. Takový člověk žije velikonoční tajemství. Radost i bolest prožívá jako slavnost, v níž není sám, ale setkává se s Boží velikostí, mocí a nevystižitelností.

- Stává se člověkem, který je schopen oběti a lásky. V každodenní realitě se mu potvrzují slova, že to, co druhému dáme, není ztraceno, ale nově nás to obohacuje, vrací se nám to zpět jako přínos jiného druhu. Křesťan, který miluje takovýmto způsobem, nachází vždy znovu i sám sebe. Napodobuje jako svůj vzor Ježíše: sám sebe „ztrácí“ a zároveň „nalézá“ sebe – v nové, proměněné podobě.

Přeji našim novým biřmovaným i nám všem „starým“ biřmovaným, abychom s pomocí Boží dokázali žít z milosti biřmování a stávali se „křesťansky dospělými“, ať už od našeho biřmování uplynul den, rok, léta či desetiletí.

Ladislav Chmela

STŘÍPKY Z MISÍ

MINDORO

V jednom z minulých čísel jsem se zmínila, že Mindoro je sedmý největší ostrov na Filipínách, které mají 7 641 ostrovů. Zdá se, že právě na tento ostrov Pán posílá naši komunitu, aby tady nějakou dobu sloužila.

Po devítileté práci v Tagaytay, Provincii Cavite, jsme se 20. února tohoto roku přestěhovali do města Pinamalayan na ostrově Mindoro. Bydlíme v malém domku za farním kostelem sv. Augustina. Od roku 2006 jsme sem byli mnohokrát pozváni biskupem Warliem Itcuasem Cajandigem D.D.

Farnost má hlavní kostel a 38 kaplí roztroušených v malých vesničkách od moře až k horám. Vedle farního kostela je střední katolická škola s 1500 studenty, která je také pod správou místního faráře. Kromě faráře je tu kaplan a dočasně vypomáhá další kněz. V neděli se v hlavním kostele slouží šest mší svatých, při nichž je kostel zcela zaplněný a ještě mnoho lidí stojí venku. V malých vesničkách je naproti tomu mše svatá pouze jednou za měsíc, o nedělích tam mají bohoslužbu slova.

V našem farním kostele se slaví pouť na narození sv. Augustina, tedy 25. dubna. Při této příležitosti farnost pořádá měsíční program „Putování

sv. Augustina“. Je to z toho důvodu, že lidé z malých vesnic nemají finanční prostředky, aby mohli dojet na hlavní pouť, proto sv. Augustin putuje k nim. Během celého měsíce pět skupin dobrovolníků z farnosti (katecheti, učitelé, senioři...) pořádá v jednotlivých vesničkách přede mší svatou přibližně devadesátiminutový program. Dle místní tradice je při každém takovém setkání uctívána a korunována socha sv. Augustina, která do vesničky doputovala. Během programu je také představeno a vysvětleno motto farnosti pro dalších pět let. Toto heslo bylo vytvořeno samotnými farníky během jejich roční formace. „Halina, sama-samang sumamba at sa tawag ng paglilingkod ay tumalima.“ – „Pojďme, chvalme společně Pána, a na jeho volání odpovíme službou.“ (Tato výzva vznikla jako reakce na zdejší situaci, kdy je při nedělních bohoslužbách jen velmi malá účast farníků. Ještě menší účast je při úklidu kostela či jiných pracích ve farnosti.) Součástí programu je hraná evangelizační scénka, rozjímání nad Písmem svatým, přednáška. Po mši svaté je samozřejmě společná večeře.

Protože hlavní náplní naší komunity v následujícím roce má být pastorační pomoc ve farnosti, rádi se účastníme tohoto putování sv. Augustina, pomáháme s programem, a máme tak možnost poznat celou farnost během relativně krátké doby. Toto putování je ale jen jednou z mnoha aktivit, které tu během postní doby probíhají.

Během prvního měsíce našeho pobytu na Mindoru se také snažíme adaptovat na zdejší podmínky. Jelikož tento ostrov leží jihozápadně od Manily, je tu ještě teplejší počasí, než na které jsme zvyklí. – Momentálně je tu 33°C, přestože léto teprve začíná. Zvykáme si také na místní obyvatele, na zdejší stravu, na velké množství komárů a jiného rozličného hmyzu, na různé druhy hlodavců apod. Učíme se nebo si opakujeme místní jazyk. Pro dlouhodobý pobyt zde je třeba hodně Boží milosti – nejen pro zvládnutí životních podmínek, ale hlavně pro účinné hlásání Božího slova v prostředí plném nekřesťanských praktik.

Přeji vám všem milostiplné prožití Svatého týdne a opravdovou radost z Kristova vzkříšení.

Jitka Svozilová, Institute for World Evangelisation – ICPE Mission

DVOŘÁKOVA OLOMOUČ I V NAŠEM KOSTELE

*Protože se blíží další benefiční koncert na podporu opravy hejčínských varhan, který se uskuteční v neděli 19. května 2019 v 17 hodin v hejčínském kostele v rámci hudebního festivalu Dvořákova Olomouc, poprosil jsem ředitele Moravské filharmonie Olomouc **Mgr. art. et MgrA. Jonáše Harmana** o odpověď na několik otázek.*

Jak festival „Dvořákova Olomouc“ vznikl?

Mezinárodní hudební festival *Dvořákova Olomouc* je tradiční jarní hudební přehlídkou zejména artificiální hudby. Historie festivalu se začala psát v roce 1950, kdy se uskutečnil první ročník nazvaný *Hudební jaro*. Od té doby festival několikrát změnil své jméno, pořadatele a zčásti i zaměření. Pod názvem *Dvořákova Olomouc* se pořádá od roku 2002. V minulosti se na festivalových koncertech

olomouckému publiku představily takové světové umělecké veličiny, jako je např. Igor Oistrach, Mstislav Rostropovič, Zdeněk Mácal, Misha Maisky, Václav Hudeček, José Cura či Gidon Kremer se svým souborem Kremerata Baltica. Od roku 1967 je pořadatelem této hudební platformy Moravská filharmonie Olomouc.

Měl Antonín Dvořák užší vztah k Olomouci nebo dokonce k Moravské filharmonii?

V roce 1877 se Antonín Dvořák seznámil s Jindřichem Greislerem, vikářem chrámu sv. Václava v Olomouci, později kanovníkem i prelátem olomoucké kapituly, který byl i spoluzakladatelem a předsedou (1880–1905) hudebního spolku Žerotín. Skladatel v něm našel dlouholetého přítele a rovněž i propagátora své hudby. První umělecká spolupráce se uskutečnila v dubnu roku 1884, kdy v Olomouci bylo provedeno Dvořákovo oratorium *Stabat mater* v interpretaci hudebního spolku Žerotín pod taktovkou samotného skladatele. Vznikl tehdy vřelý vztah mezi autorem díla a zúčastněnými umělci, kterým vděčný Antonín Dvořák o dva roky později věnoval svou kantátu *Svatá Ludmila*. Posléze se skladatel až do roku 1898 velmi rád vracel do Olomouce, kde za jeho řízení poprvé na pevnině evropského kontinentu zazněla jeho mše za zemřelé – *Requiem* (1892) či *Te Deum* (1898), kantáta pro smíšený sbor, orchestr a dva sólové hlasy. Moravská filharmonie Olomouc navázala při svém vzniku právě na tradici Žerotína, se kterým do dnešní doby pravidelně spolupracuje.

Když bude v Hejčíně benefiční koncert, znamená to, že k nám přijede celý orchestr Moravské filharmonie?

Na benefiční koncert v Hejčíně jsme pozvali mladý, talentovaný a interpretačně velmi kvalitní komorní soubor Acelga Quintett. Znamená to tedy, že tento koncert odehrají úplně jiní hudebníci, než které olomoucké publikum zná z pódia Reduty jako členy Moravské filharmonie. Právě to je ale totiž smyslem a přínosem festivalu coby přehlídky – nabídnout publiku něco, co nemají možnost slyšet běžně. Přestože tedy v rámci letošního ročníku festivalu *Dvořáko-*

va Olomouc orchestr Moravské filharmonie vystoupí, většinu koncertů obsáhnou právě hostující, pozvaní interpreti a soubory.

Koncert na podporu opravy hejčínských varhan tedy bude v podání německého souboru Acelga Quintett, který byl v roce 2014 oceněn na prestižní německé soutěži ARD v Mnichově. Soubor vystoupí s programem, který nazval příhodně *Bohemia* a zahraje v něm díla W. A. Mozarta, J. B. Foerster, Pavla Haase, A. Dvořáka a dalších.

Není jistě bez zajímavosti, že slovo „Bohemia“ v sobě půvabně snoubí dva významy. Původně latinský výraz v angličtině označuje „bohému“ – čili nekonvenční umělce, ale i název krásného regionu v České republice, který se může pochlubit dlouhou tradicí dechové hudby přetrvávající až do dnešního dne. Do tohoto programu jsou zařazena působivá díla, která posluchače uvedou do libozvučného světa skladatelů, jež spojuje slovo Bohemia.

„Acelga“ není pouze španělský výraz pro mangold, výživnou zeleninu bohatou na vitamíny, ale i jméno živelného dechového kvinteta, které se rychle prosadilo jako jeden z nejvýznamnějších dechových souborů mladší generace.

Soubor neustále prozkoumává možnosti dynamického kontrastu a barev zvuku, které vycházejí z povahy jeho zajímavé nástrojové kombinace, takže se jistě bude jednat o nezapomenutelný zážitek.

Jak dlouho jste ředitelem Moravské filharmonie a jaký vidíte v této práci smysl? Jaký význam má podle Vás působení orchestru pro naše město?

Do funkce ředitele jsem nastoupil 1. ledna 2018, jsem zde tedy něco málo přes rok. Smyslem práce ředitele je dle mého názoru vedle samotného zastřešování správy a běžného provozu organizace také zejména hledání a otevírání nových možností činnosti, prezentace a uplatnění orchestru coby uměleckého tělesa, sledování trendů a také dohled nad naplňováním definovaného poslání, které by obecně každé takto významné těleso mělo mít.

Právě s oním posláním pak souvisí význam a přínos Moravské filharmonie Olomouc pro město, neboť primárním posláním orchestru by mělo být (a já věřím, že je a nadále i bude) poskytování kulturní služby v nejrůznějších podobách a formách jeho obyvatelům a návštěvníkům. Proto se snažíme, aby Moravská filharmonie Olomouc sloužila především městu Olomouci a jeho lidem, a toto poslání naplňujeme jednotlivými koncerty (abonentními, mimořádnými), edukativní činností (koncerty pro školy a pro rodiče s dětmi), pořádáním festivalů (*Dvořákova Olomouc* a *Mezinárodní varhanní festival*) a řadou dalších aktivit.

*Ředitel Moravské
filharmonie Olomouc
Jonáš Harman*

Děkuji panu Harmanovi za jeho ochotu k zodpovězení otázek a přeji mu při jeho práci úspěch a radost. A všechny Vás již nyní na koncert zvů!

P. Gorazd

INFORMACE

Aktuální informace naleznete také na farních webových stránkách www.farnost-olomouc-hejcin.cz.

ZMĚNY BOHOSLUŽEB V HEJČÍNSKÉM KOSTELE:

Pravidelné mše svaté nebudou ve středu 24. dubna a v sobotu 4. května.

Pravidelné adorace v pátek po mši svaté do 21 hodin budou od Velikonoc opět bývat v kapli Panny Marie.

Společná modlitba křížové cesty v hejčínském kostele je v postní době o nedělích v 17.30 hodin, v Horce nad Moravou v 15 hodin.

Modlitby matek se od dubna přesouvají na jiný den v týdnu. Budou bývat v úterý od 18.30 hodin v místnosti nad sakristií hejčínského kostela, případně v kapli Panny Marie. Další informace Vám může podat Saša Štastná, tel. 723 606 605.

Na **opravu hejčínských varhan** je k 25. březnu 2019 z cílové částky 3 522 570 Kč již vybráno celkem 1 430 690 Kč. Všem dárcům upřímně Pán Bůh zaplať! Příští mše svatá za dobrodince opravy varhan bude v pondělí 15. dubna v 17.30 hodin.

Je možné adoptovat konkrétní píšťaly. Rádi na požádání vystavíme potvrzení o daru k daňovým účelům. Opravu hejčínských varhan můžete podpořit také nákupem v e-shopech, aniž by vás to stálo korunu navíc. Více informací o opravě varhan najdete na webu farnosti nebo na webu *oprava-hejcinsky-ch-varhan.webnode.cz*.

Setkání nad Biblí s Mariánem Jahodou bude v neděli 7. dubna v 19 hodin v hejčínském kostele v místnosti nad sakristií. Další setkání bude v neděli 5. května.

Týden modliteb za mládež připadá letos na dny od neděle 7. do neděle 14. dubna 2019.

Úklid hejčínského kostela proběhne v sobotu 13. dubna od 9 hodin. Komu by se to hodilo víc, může přijít již v pátek 12. dubna v 18.15 hodin (po skončení mše svaté). Uklidí se část kostela a v sobotu zbytek. Další úklid kostela bude v sobotu 18. května.

Arcidiecézní setkání mládeže se koná v sobotu 13. dubna v Přerově ve sportovní hale TJ Spartak od 9.30 do 16.30 hodin.

Podrobnější informace najdete na arcidiecézním webu nebo facebooku. Z farnosti plánujeme jet společně, můžete se přihlásit u P. Gorazda.

Na Květnou neděli 14. dubna bude na začátku mše svaté v 10 hodin **žehnání ratolestí s následným průvodem do kostela**. Z tohoto důvodu tato bohoslužba začne před vchodem do kostela. Při bohoslužbách proběhne **sběrka velikonočních beránků a mazanců na charitativní velikonoční stůl** a také sbírka **Krajíc chleba pro chudé**. Taktéž se v kostele v tento den **odevzdávají schránky s postní almužnou** a bude **farní spoření a sbírka na opravu varhan**.

Přehled bohoslužeb ve Svatém týdnu a o Velikonocích najdete na přiloženém letáčku uvnitř zpravodaje.

V Olomouci se opět uskuteční **Čtení Bible v průběhu 24 hodin**. Začíná v pondělí 15. dubna v 17 hodin v kapli sv. Jeronýma (1. patro olomoucké radnice). Organizátoři děkují za modlitby obětované zvláště za ty, kteří se s Božím slovem při této příležitosti setkají poprvé. Více informací o této akci i o možnosti zapojit se do ní najdete na www.paschaliaolomucensia.cz.

Modlitební večer chval bude v hejčínském kostele v místnosti nad sakristií v úterý 16. dubna v 19.30 hodin.

Na Zelený čtvrtek (18. dubna) bude v 9.30 hodin v katedrále sv. Václava **mše svatá se svěcením olejů** (missa chrismatis). S otcem arcibiskupem ji koncelebrují pokud možno všichni kněží a obnovují své kněžské závazky. Křížmo, posvěcené při této mši svaté, bude použito také při biřmování v naší farnosti 19. května.

Na Velký pátek (19. dubna) bude v hejčínském kostele ve 14.30 hodin **společná modlitba křížové cesty**. Velký pátek je

dnem přísného postu. Půst zdrženlivosti od masa zavazuje od 14 let, **půst újmy** (možnost najíst se jedenkrát za den dosyta) zavazuje od 18 do 60 let.

Na Velký pátek a na Bílou sobotu (20. dubna) bude možné **finančně podpořit křesťany ve Svaté zemi**. Pokladnička bude umístěna u Božího hrobu v kapli Panny Marie.

Kdo by měl zájem o **odvoz na velikonoční vigilii a pak zpět domů**, prosíme, napište se na arch papíru v kostele nebo napište na farní e-mail: *faolomouc-hejcin@ado.cz*. Prosíme ochotné řidiče, kteří by takto posloužili, aby se přihlásili. Děkujeme.

O slavnosti Zmrtvýchvstání Páně v neděli 21. dubna bude mše svatá v 7 a v 10 hodin. Při bohoslužbách proběhne **sbírka na Arcibiskupský kněžský seminář** a také budou tradičně **požehnány pokrmy**.

Národní pochod pro život a rodinu se koná v Praze v sobotu 27. dubna. Pořadatelé letos prosí o předběžné přihlášení se předem (odhlásit se není problém). Bližší informace najdete na <http://pochodprozivot.cz>.

Druhá neděle velikonoční (28. dubna) je ustanovena jako **neděle Božího milosrdenství**. Přípravná nověna začíná na Velký pátek a končí v neděli Božího milosrdenství. O neděli Božího milosrdenství je pak možné získat **plnomocné odpustky**. Proto se v tento den bude přede mší svatou modlit kromě růžence také korunka k Božímu milosrdenství. Modlitba růžence začne v 9.25 hodin a modlitba korunky v 9.50 hodin.

Májové pobožnosti budou v měsíci květnu bezprostředně po každé mši svaté ve všední den. Pomodlíme se mariánské litanie.

Ministrantský den se chystá ve středu 1. května od 8.30 hodin v Arcibiskupském semináři v Olomouci. Příští ministrantská schůzka v Hejčíně bude proto až 25. května.

Návštěva nemocných se uskuteční ve čtvrtek 2. května a příští pak ve čtvrtek 6. června.

U příležitosti svátku sv. Jana Sarkandra v sobotu 4. května jsme zváni otcem arcibiskupem na **diecézní pouť** ke hrobu tohoto svěťce. Mše svatá začíná v 10 hodin v katedrále. V tento den v Hejčíně mše svatá nebude.

Setkání seniorů bude až v květnu – ve středu 15. května v 10 hodin v hejčínském kostele v místnosti nad sakristií.

Noc kostelů letos bude v pátek 24. května a jako již tradičně bude do ní zapojen i kostel v Hejčíně. V Horce nad Moravou letos Noc kostelů nebude.

První svaté přijímání dětí v Hejčíně bude v neděli 16. června při mši svaté v 10 hodin. Prosíme rodiče dětí, které by měly k prvnímu svatému přijímání přistoupit, aby se ohlásili P. Gorazdovi.

Takzvaný **farní guláš** (setkání farnosti) proběhne v neděli 23. června po mši svaté v 10 hodin.

Letní příměstský tábor v hejčínské farnosti pro děti od 7 do 13 let se uskuteční v týdnu od 5. srpna 2019. Podrobnosti se teprve připravují.